

Detta är väl bara ett symptom på den allmänna förvirring som ligger i att föregivet konservativa personer anammar den komunitära lära som är ett ypperligt exempel på värderelativistisk multikulturalism. Om Uddhammars och Andersson Sundeens utfall är något att döma efter tycks den komunitära rörelsen under stridsropet "Kontext är rätt!" vilja upphöja samhällsutvecklingen som sådan till

moralens domare - oavsett om den producerat ett huvudjägarsamhälle på Borneo eller den skotska upplysningen.

* Det finns nyliberaler som anser konstiga saker. En 17-åring jag träffade ansåg att samhället var onödigt eftersom det nu finns Internet. Men skall vi hålla debatten på den nivån kan jag slå tillbaka med en livs levande konservativ som tycker att man skall göra EU till kejsardöme med påven som kejsare.

Johan Andersson Sundeen & Emil Uddhammar svarar Jonas Nilsson direkt:

PÅHITT ELLER VEDERTAGEN BESKRIVNING?

I uppfostrande anda går Jonas Nilsson till storms mot vår artikel i föregående nummer av Svensk Tidskrift. Vårt alster var ett försök att på kort utrymme resonera kring bakgrunden till den komunitära rörelsens framväxt, paralleller mellan detta synsätt och pågående forskningstrender inom samhällsvetenskapen samt den liberala kritik som riktats mot komunitärerna. Det senare av dessa syften har uppenbarligen fått Nilssons kroppsvätskor att koka. Han utbrister koleriskt att vi skulle göra oss skyldiga till påhitt, då vi hävdar att utrerade liberaler menar att politikens legitima verkningsområde bör inskränkas till upprätthållandet av ett minimalt regelverk, att individuella rättigheter är

av större betydelse än ansvar, deltagande och tillhörighet och att värdeladdade ställningstaganden strider mot en frihetlig politik.

Detta är nu inget vi suttit på kammaren och fantiserat ihop i iver att utkämpa något idémässigt sandlådekrig, utan en redogörelse byggd på vedertagna beskrivningar av debatten mellan komunitärer och liberaler. Jean L Cohen och Andrew Arato skriver i *Civil Society and Political Theory* (The MIT Press, 1992) att diskussionen mellan liberaler och komunitärer handlar om "frågan om hur friheten bäst realiserar i den moderna världen. Vad som diskuteras är om frihetens idé skall förstås huvudsakligen utifrån perspektiv som betonar

---

individuella rättigheter eller gemenskapens delade värden". Författarna skriver vidare "liberala teoretiker ser respekten för individuella rättigheter och principen om politisk neutralitet som grunden till legitimitet i konstitutionella demokratier." Likartade beskrivningar ges i exempelvis Philip Pettits *The Common Mind* (Oxford University Press, 1993) och i Robert Putnams *Making Democracy Work* (Princeton University Press, 1993).

Låt oss också påpeka att det är en väsentlig skillnad mellan vår formulering

att "fixeringen vid individuella rättigheter och individuell frihet leder till ett negligera av ansvar, deltagande och tillhörighet" och Nilssons tolkning att vi skulle hävda att utrerade liberaler motsätter sig ansvar, deltagande och tillhörighet. Att inte tillräckligt uppmärksamma och att motsätta sig är faktiskt två tämligen olikartade företeelser.

Nilsson säger sig ha läst några böcker, kanske borde han läsa några till innan han nästa gång far ut på sitt ideologiska korståg?